

JEG HAR SELV VAND MED

2. søndag efter trinitatis

I søndags holdt vi Pilgrimsvandring i Fredens Kirke. Undervejs holdt vi en andagt over Jesu ord om, at han tilbyder os livets vand, så vi aldrig mere skal tørste på livets vandring. I den forbindelse opstod en pudsigt situation. Før andagten delte jeg engangsbægre ud, så deltagerne efter andagten kunne få et glas vand som symbol på Jesu levende vand. Da var det, at nogle af deltagerne takkede nej til bægrene, fordi "de selv havde vand med". De vidste naturligvis ikke, at bægrene skulle bruges til andagten, så de var lovligt undskyldt, men alligevel kom det til at sige mig noget om vort forhold til Gud.

I teksten til på søndag siger Jesus noget komplet uforståeligt. Det er uden tvivl en af de sværeste evangelietekster overhovedet at prædike over, fordi resten af teksten helt overdøves af de ord, vi ikke kan begribe. De ord, der er så modsat alt, hvad vi normalt forbinder med Jesus.

Ordene lyder sådan:

"Hvis nogen kommer til mig og ikke hader sin far og mor, hustru og børn, brødre og søstre, ja, sit eget liv, kan han ikke være min discipel"

Luk. 14, v. 26

Jesus taler jo altid om, at vi skal elske – hvordan kan han så sige, at vi skal hade...? Det er fristende at forsøge at krybe uden om ordene – også i denne andagt – men vi er nødt til at prøve at sætte dem ind i et perspektiv, hvor vi kan bruge dem til noget. Fordi det er Jesus, der udtaler dem.

For mig blev Jesu ord sat i det rigtige perspektiv af ordene: "Jeg har selv vand med..."

Vi vil gerne bygge vort liv på troen på Gud.

Vi vil gerne følge Jesus.

Vi vil gerne gå på livets vej sammen med Ham.

Men der er så mange andre ting, vi heller ikke vil undvære. Vi vil gerne drikke af det livets vand, som Jesus tilbyder os, men vi har nu også selv lidt vand med...

Vi opfører os som om, Gud ikke er nok!

Jesu ord om, at vi skal hade alt det, vi har kær – er ikke en opfordring til at behandle vore kære hadefuldt og ondt. Men det er et syvtommersøm igennem alle vore helgarderinger. Jesus insisterer på, at hvis vi vil være hans disciple må vi acceptere, at Han er nok. At vi ikke behøver andet end Ham. At Han må få førstepladsen i vore liv. Ellers risikerer vi jo at gå glip af det liv og de velsignelser, Han har at give os – fordi "vi selv har vand med..."

Jesus svarede hende: »Enhver, som drikker af dette vand, skal tørste igen. Men den, der drikker af det vand, jeg vil give ham, skal aldrig i evighed tørste. Det vand, jeg vil give ham, skal i ham blive en kilde, som vælder med vand til evigt liv.«

Johs. 4, 13 - 14

Lad os med kvinden svare:

"Herre, giv mig det vand..."

